

6 7

juni | juli 2021

DOOPS GEZIND HAARLEM

Vaccineren in de kerk

+ zomerprogramma p. 12

twee-maandelijks magazine van Doopsgezind Haarlem

S. Kraaij (links) huisarts en E. Elkhuisen, huisarts in opleiding

over
denking 3

4

8

thuis
tips 16

uitgelicht 2 onder de loep 6 poëzie is een daad 7 omzien naar elkaar 10-11 wel en wee 14-15
TEE Haarlem 17 sneelm@il 18-19 kerkdiensten 20

www.doopsgezindhaarlem.nl

vakantieweek

Beleef de prachtige herfstkleuren van Fredeshiem!

Nu steeds meer mensen gevaccineerd worden tegen corona, hopen we dat na zomer de maatschappij weer helemaal opengaat en we weer naar Fredeshiem kunnen!

We gaan dit jaar een midweek: **van maandag 27 september tot vrijdag 1 oktober**. We verheugen ons op Steenwijkse natuur, dit jaar in de vroege herfst!

De vakantieweek is bedoeld voor iedereen die om welke reden ook weinig andere vakantiemogelijkheden heeft. Ook als u enige assistentie nodig hebt is dit een geschikte vakantiemogelijkheid voor u. Eén van de teamleden is verpleegkundige en kan u helpen.

De voorbereidingen voor een prachtig, afwisselend programma (met voldoende rust!) zijn al in volle gang. Het team verheugt zich er op alle gasten een leuke week te bezorgen.

De eigen bijdrage voor de midweek is € 275,- pp. voor vol pension. (Echt)paren die een kamer delen betalen € 225,- pp. Als dat bezwaarlijk is, overlegt u dan even met mij.

Ada Blom

foto: Charlotte Schreuder

Gezond bewegen

orgelfestival

Ondanks het dilemma van het organiseren van een evenement in onzekere tijden kan in 2021 het Orgelfestival in een aangepaste versie doorgaan. Het festival zal worden ingekort tot de duur van één week: **17 tot 24 juli 2021**. Het Improvisatieconcours en de Zomeracademie zullen eveneens doorgaan in een coronaproof versie.

Een aantal concerten wordt gehouden in de Grote Vermaning. Zie www.organfestival.nl

versoepeling

Ook in onze vermaningen kan er wat versoepeld worden. Vanaf medio mei mogen er in de Grote Vermaning 35 mensen aanwezig zijn en in de Kleine 30. Ook kunnen er weer groepsbijeenkomsten plaatsvinden. Natuurlijk wel: deuren en ramen open, mondkapjes op en 1,5 meter afstand. Zodra er nog meer versoepeld kan worden informeren we jullie middels de Nieuwsbrief.

van de redactie

We blijven vernieuwen: nu met weer een nieuwe rubriek: *De Groene Voorhoede*. Groen, duurzaam en lokaal. De zomercollecte is dit jaar voor Tuinderij de Waardering, aan het Tennispad in Haarlem. Jet van Vrede heeft initiatiefnemer Bram Derckx geïnterviewd.

Nieuwe rubrieken komen en oude gaan. Met ingang van dit nummer is de vertrouwde *Heerenkamer* verdwenen. Door de lange productietijd was het vaak oud nieuws. Met een (digitale) nieuwsbrief die bijna wekelijks verschijnt blijft iedereen goed op de hoogte.

Opgeven voor de nieuwsbrief kan via communitatie@vdgh.nl
Willemien Ruygrok

door
Alex Noord

Kerk na corona

‘Gaan we standhouden of meebewegen?’ Deze vraag stond onlangs centraal in een artikel in de krant over kerkgemeenschappen na de coronatijd.

Wat rest er van een kerkelijke gemeenschap als het coronavirus eenmaal is bedwongen? Komen mensen terug of blijven ze weg? Blijft er iets van de digitale vernieuwing bestaan? Hebben religieuze samenkomsten straks een hybride vorm: dan weer live, dan weer digitaal en/of via YouTube? Het zijn vragen die niet alleen de kerk aangaan, maar eigenlijk gelden voor het gehele culturele en maatschappelijke leven.

samenleving

Standhouden of meebewegen? Is dat de vraag? Of houdt je juist stand door mee te bewegen en nieuwe ontwikkelingen die zich hebben voltrokken in het afgelopen coronajaar een blijvende plek te geven binnen de organisatie? Musea lopen daar al op vooruit door digitale exposities aan te bieden en online cursussen en podcasts (ook voor kinderen). Opera en ballet kan nu ook thuis via het computerscherm (na het kopen van een digitale ticket) worden genoten. Dat laatste geldt ook voor muziekvoorstellingen. Het Concertgebouw is zich ervan bewust dat iets van de digitale revolutie die zich gedurende het afgelopen jaar heeft voltrokken niet meer weg zal gaan.

kerken

En hoe is dat voor de kerk, en meer specifiek: voor doopsgezind Haarlem? Gaat het om standhouden? In de zin van: houden we standvastig vast aan aloude en vertrouwde vormen? Of weten ook de doopsgezinden in Haarlem mee te bewegen? Kerkzijn zal steeds meer iets zijn van lossere en tijdelijke verbanden in een netwerk van zingeving. Interactiviteit en onderlinge betrokkenheid kunnen ook via het internet worden gerealiseerd. Creativiteit en persoonlijke spiritualiteit laten zich (zo blijkt) ook via de digitale weg voeden.

Dat zal nog heel wat denkkraft (en ‘omdenken’) vergen. Tegelijkertijd: de weg ligt open. Er liggen geweldige nu nog onvermoede kansen. Ik weet niet hoe dit alles over pakweg een aantal jaren zal uitpakken. Ik vind het spannend.

kerkzijn zal steeds meer iets zijn van lossere en tijdelijke verbanden in een netwerk van zingeving

Standhouden of meebewegen? Het is wat mij betreft al lang geen vraag meer. Alleen wie de kunst verstaat een nieuwe omgang met de dingen te ontwikkelen en zich weet aan te passen aan veranderde omstandigheden zal standhouden in de tijd. ●

door Anke van der Meer

Herman van Putten
in zijn atelier

In een klein dorp in de gemeente Waterland heeft Herman zijn atelier. De toegangsweg is een smal bruggetje, het uitzicht zijn weilanden, knotwilgen en Hollandse luchten.

Een van de namenborden is al af en staat klaar om terug te keren naar Haarlem, de ander staat op de ezel voor de laatste puntjes op de i. Daarachter staat een andere opdracht, een immens schilderij van een oude meester uit een bekend museum. Herman vertelt dat hij de verschillende opdrachten afwisselt: 'Ik vind het fijn om het soms even te laten staan en dan weer door te gaan met iets anders.'

borden

Eikenhout is gevoelig

In de bibliotheek van de Grote Vermaning hangen normaal gesproken eikenhouten borden met daarop de namen van de Regenten en Regentessen. Na bijna 250 jaar bladderde de verf en schilferde de belettering. Momenteel zijn twee borden in restauratie bij Herman van Putten.

De oude panelen uit Haarlem waren ooit spierwit, maar in de loop van de eeuwen is die kleur veranderd. Ook is de verf verhard waardoor het steeds moeilijker de werking van het uitzetten en krimpen van het eikenhout kan volgen en uiteindelijk loslaat. 'Eiken is gevoeliger voor vochtwisselingen dan bijvoorbeeld mahonie, waar de latere Regentenborden van gemaakt zijn', legt Herman uit. 'Een bibliotheek in een kerkgebouw is natuurlijk geen museum met klimaatcontrole.'

klimaatinlijsting

Daarom heeft Herman geadviseerd om een klimaatinlijsting te maken. 'De lijsten waarin de naamborden zaten toen ik ze in Haarlem ophaalde, zaten gebrekkig vast met een paar spijkers, en sommige spijkertjes vielen er al uit, dus dat was oppassen geblazen. Nu zit de lijst weer stevig vast met aan de voorkant glas, eigenlijk kunststof, en een met aluminium-tape gemonteerde achterkant waarmee alles luchtdicht verpakt is. Op die manier worden in de toekomst snelle wisselingen in de vochtigheid voorkomen.' Hier ging natuurlijk een uitgebreide restauratie aan vooraf. 'Het probleem bij de borden was dat je door het afbladderen soms op het hout keek. Daar waar het is geretoucheerd, kun je zien dat het wat lichter is.' Maar, vindt Herman, je mag ook zien dat er wat gedaan is. Dus retoucheren tot een acceptabel niveau, zodat het niet meer stoort en het schilferen niet doorzet. De bladdertjes heeft Herman allemaal vastgezet met een heel klein penseeltje. 'Ik breng voorzichtig wat lijm onder de opstaande randjes en dat zet het vast met een klein strijkijzertje, een soort warme spatel.'

belettering

De belettering in inkt is een heel dunne laag, en ook die schilferde. 'Dat kan te maken hebben met restauraties uit het verleden. Inkt is gevoelig voor vocht en het kan zijn dat het ooit met water is bewerkt en dat er toen dingen beschadigd zijn. Tweehonderd jaar werd restauratie gewoon gedaan door schilders die dat erbij deden. Als iets beschadigd was in een luchtpartij dan schilderden ze er een lucht overheen. Dat was een andere benadering. De nadruk is nu komen te liggen op conservering, hoe behouden we dingen.'

Ook in zijn eigen loopbaan heeft Herman de ontwikkeling van de restauratiewereld meegemaakt. Zelf startte hij op de kunstacademie op de afdeling Schilderkunst, maar gastlessen van een restaurator bleken interessant. 'Ik kwam in aanraking met historische schildertechnieken, heel erg leuk vond ik dat.' Zo kwam Herman terecht bij priesteropleiding Rolduc in Limburg. 'Daar was een priester die ook architect was en hij was bezig om alle kunst daar te conserveren, want dat stond vaak letterlijk weg te rotten in een laag water in een kelder of op een lekkende zolder.'

pionieren

Herman kreeg de kans om daar als leerling te gaan werken. 'Het was een soort pilot voor de opleiding Conservering en Restauratie zoals die nu aan de UvA bestaat. Zeker die pioniersfase paste mij heel goed. Ik houd heel erg van het zoeken naar oplossingen en om *out of the box* te denken. Dat is mijn sterkte punt waarvoor ik ook nu vaak bij projecten gevraagd wordt.' Inmiddels geeft Herman als gastdocent les op de opleiding voor restauratoren in historische schildertechnieken. In het

'ik vind het fijn om het soms even te laten staan en dan weer door te gaan met iets anders'

atelier staat een schilderij waarin de stijl en techniek van Frans Hals te herkennen zijn. Zulke reconstructies maakt Herman tijdens zijn lessen met de studenten.

Qua technieken gebeurt er nu heel veel op moleculair niveau. Bijvoorbeeld bij de schilderijen van Van Gogh. 'Daar haak ik soms wel een beetje bij af, hoewel ik die kennis wel weer kan gebruiken in mijn eigen werk.'

Er zijn ook restauratoren die stoppen omdat ze bang zijn dat hun restauratie het doek beschadigt. 'Ze hebben een keer gefilmd met een soort macrotechniek wat je al met een watje teweegbrengt op een doek. Maar ja, als je niets doet, gaan dingen verloren. Je moet heel voorzichtig zijn, maar soms moet je de knoop doorhakken en het gewoon doen.'

De restauratie van de naamborden is geïnitieerd door Rineke Verheus. Als het project is afgerond, zal zij een lezing geven over het proces van de restauratie en het historisch belang van de naamborden voor Doopsgezind Haarlem.

schaakles

Ook de kinderen van statushouders vervelen zich te pletter tijdens corona. Haarlem Mozaïek heeft een klein beetje geholpen de verveling te verdrijven.

Gedurende drie maanden kwamen ruim 20 kinderen tussen de 9 en 12 op woensdagmiddag naar de taalschool van Leer Unique. Daar waren schaakleraar Maarten en juf Alaa om hen te ontvangen. De eerste weken was het een tamelijke chaos, maar ze werden steeds nieuwsgieriger. We merkten dat ze ook thuis gingen schaken, met hun vader, grote broer of er werd een oom opgetrommeld. Schaken is populair in Arabische landen, vooral onder mannen. Gelukkig zaten er in onze schaakgroep ook een aantal meisjes.

foto: Willemien Ruygrok

Na afloop van de schaakcursus zijn we met z'n allen naar de speeltuin in het Groenendaalse bos gegaan. Daar kregen ze een heus diploma:

‘Pion Diploma’. En een klein cadeautje. En alles moest natuurlijk thuis worden geshowd! ●

Willemien Ruygrok

onder de loep

Joep Stassen

een goed gesprek

Met drie vrienden en leeftijdgenoten reed ik terug over de Afsluitdijk na een weekend waaien op een van de Waddeneilanden. De aanleiding van onze reünie (we zijn studievrienden) was dat een van ons, Alle, een geboren Fries die al meer dan twintig jaar in Amerika woont, over was voor de trouwdag van zijn ouders. Na twee dagen samen met ‘Hoe gaat het?’ en schouderkloppen en lachen, en vermoeide voeten van lange wandelingen en vermoeid hoofd van lange avonden, kwam op de valreep – nee later dus nog, we waren immers alweer op het vasteland terug naar huis – de grote vraag op tafel die zich het hele weekend al had vormd als een olifant in de kamer: *Wat gaan we doen* (de rest van ons leven)?

We zijn vijftigers. We zijn niet nieuw meer. Veel dingen zijn gezegd en gedaan, keuzes gemaakt en stappen genomen. We hebben onszelf leren kennen. We staan vol

in het leven en tegelijkertijd verschijnt de dood langzaam aan de horizon zoals de opgaande zon.

We raakten er opgewonden over, een combinatie van nieuwsgierigheid en urgentie zetten ons ‘aan’. Thuis bleef ik met de vraag en de opwindende rondlopen. Ik besloot het niet te laten bij een goed idee en zocht en vond een coach.

We zijn inmiddels zes maanden verder en een antwoord heb ik nog niet. Maar het enthousiasme bij mij en de anderen is onverminderd groot. Van tevoren was ik benieuwd naar de uitkomst: wat wordt het: ander werk, ander huis, andere vrouw? Maar nu houdt vooral het proces me bezig.

Een van de dingen die zeer waardevol zijn, is het voeren van een goed gesprek. Bijvangst in zo’n traject zou je zeggen, maar ik denk eerder een pijler. Met enkele voor de hand liggende aanwijzingen (met aandacht luisteren, laten uitpraten, niet aanvullen) heeft de coach ons de waarde van een goed gesprek laten ervaren. In de gesprekken voelen we ons sterk verbonden en de vriendschap verdiept zich.

Ik weet weliswaar nog steeds niet wat het gaat worden, ik weet wel wat ik er bij heb gekregen: drie vrienden op wie ik kan leunen – wat de toekomst ook moge brengen. ●

Poëzie is een daad...

Mooi

*Ach zie de lammeren nou toch lurken
Aan hun vers geschoren moeders
En hoe de jonge zwanen
Donzen in de zachte sloot
En hoe de zwoele wind de wolken waait
Tot pas gewassen luchten*

*Kan iets mooier dan het mooi is
Kan iets groter zijn dan groot*

*En voel de hosta nou toch lonken
Haar knoppen staan op barsten
Het nieuwe riet drinkt gulzig water
Uit de smalle vaart*

*Kan iets frisser dan het fris is
Wulpser dan het wulpste*

*Ach ik ben Goddank
Dus nog een keer
Een jonge lente waard*

*Dit is zo mooi
Het is om te janken zo mooi
Mooi, om te janken zo mooi*

Maarten van Roozendaal

Een video-versie *Mooi* van Maarten van Roozendaal is te vinden op YouTube.com. De volledige tekst op muzikum.eu.

door Lieuwe Koopmans

Deze liedtekst is van een van Nederlands grootste klein-kunstenaars. Elk voorjaar klinkt ze in mijn hoofd wanneer ik buiten ben. Ik vind het altijd weer zo’n ‘volle en ronkende’ tekst, elke zin staat op openbarsten. Ik zie de lammeren, de jonge zwanen, ervaar het lonken van de hosta en ik drink even gulzig mee met het jonge riet. In mij wordt dan ook iets geopend.

De Franse schrijfster Anaïs Nin zegt het prachtig: *And the day came when the risk to remain tight in a bud was more painful than the risk it took to blossom*. De natuur moet zich openen net als de mens.

De Griekse filosoof Heraclitus spreekt in dit verband over *physis*, wat zoveel betekent als ‘levensenergie’. Zij is aanwezig overall om ons heen, tussen ons in en in ons.

Voor mij gaat Pinksteren daar ook over; deze energie in elkaar en bij elkaar te ontdekken. Het geeft mij houvast in deze laatste periode van corona-lockdown. Nog even... héél even... en dan ‘barsten we weer open’ en kruipen uit onze cocon. Het leven is mooi. Om te janken zo mooi. ●

door Jet van Vrede

Ruimte voor de natuur

We beginnen deze nieuwe rubriek met het doel van de zomercollecte: *Tuinderij de Waardering*, aan het Tennispad in Haarlem. Sinds 2019 voorziet tuinder Bram Derckx er met een aantal vaste en wisselende vrijwilligers in groente en fruit voor ruim 50 deelnemers.

Takkenwallen bieden bescherming aan vogels. Rond de appelbomen wordt een soort voedselbos gemaakt. Daar ontstaat permacultuur. De deelnemers komen zelf oogsten. Van de gewassen die in een van de 35 oogstweken geoogst mogen worden nemen ze zoveel mee als ze nodig hebben. Ongeveer de helft van de deelnemers werkt als vrijwilliger op het land. Zo is Gerard verantwoordelijk voor de kruidentuin.

oase bij het Spaarne

De Tuinderij is opgezet door de stichting Ecoring. Het doel van de stichting is in de lokale gemeenschappen de sociale band van jongeren en jong-

volwassenen te verstevigen en hen een structuur te geven. In de tuinderij werkt jong en oud samen aan een heel concreet doel: het creëren van een nuttige, prettige en sympathieke oase bij het Spaarne. De deelnemers kunnen ervan genieten zonder zelf het hele jaar de last te hebben van een eigen moestuin.

Op het terrein zijn verschillende ruimtes voor samenkomsten. Voor de kleintjes wordt bijvoorbeeld aan een kabouterhuis gewerkt. De opvallende geodetische koepel is ook nog in ontwikkeling. Een grote cirkel van wilgenstekken omsluit een mooi ruim stuk grasland.

De tuinderij is nog aan het herstellen van een inbraak in februari. Er is weer gereedschap, maar de verdwenen tuinslangen en bakfiets moeten nog vervangen worden. Ook wordt aan een plan gewerkt voor beveiliging. ●

Tuinderij de Waardering, ecoring.nl, is een zogenaamd CSA bedrijf, Community Supported Agriculture. De tuinderij hanteert verschillende tarieven, voor alleenstaanden, stellen/gezinnen en de restaurants Mama Gaia en Jansje. Bij aanvang van het seizoen, in april was er nog plaats voor 10 deelnemers. Ongeveer 150.000 Nederlanders kopen hun voedsel bij dit type bedrijven. Meer informatie over CSA en de voedseltransitie vind je op www.deschaalvankampen.nl.

Er wordt zo natuurlijk mogelijk gewerkt, volgens de 'no dig' methode voor zover dat met een beperkt budget mogelijk is. 'No dig' betekent letterlijk 'niet-spitten'. Dat levert je naast veel tijd ook een grotere oogst op. Bij Tuinderij De Waardering betekent dit bijvoorbeeld dat er fruitbomen staan die over waren uit de reguliere teelt en er compost wordt gekocht van Spaarne-landen. De compost wordt in de grond gewoeld. De methode stimuleert het bodemleven en spaart water. Aardappelen, uien en knoflook worden als pootgoed aangeschaft, alle andere gewassen worden vermeerderd of gezaaid. Er is veel ruimte voor natuur.

wat is permacultuur

Permacultuur gaat verder dan voedselvoorziening. Het is een samenwerking tussen mens en natuur, gericht op een lange termijn overleving. Een moestuin of voedselbos wordt ontworpen met de sterkte en veerkracht van een natuurlijk ecosysteem. Met 7 verschillende plantlagen kun je voor een optimaal gebruik van de zon en de bodem zorgen en leg je de basis voor een systeem met een gezonde biodiversiteit. Het principe kan ook gebruikt worden voor bijvoorbeeld waterzuivering, preventie van natuurbranden en bouw van huizen.

Zie www.permacultuurnederland.org

De Antonius Gemeenschap is een actieve vrijwilligersorganisatie die op verschillende manieren zorgdraagt voor kwetsbare mensen in Haarlem en werkt aan de droom van Vrede.

door Jet van Vrede

Omzien naar elkaar

de doelstelling is dat in 2030 geen enkel kind in Haarlem de gevolgen van armoede kent

Jean Vanier, de oprichter van de eerste internationale Ark Gemeenschap. Later was in Haarlem een vacature die op zijn lijf geschreven leek, op het gebied van straatpastoraat. Maar hij moest daarvoor wel een HBO studie theologie afronden. Voor zijn eindstage bedacht hij het diaconale project 'Antonius Kookt'.

De Antonius Gemeenschap werd in 2016 opgericht, met in de statuten de opdracht o.a.:

te werken aan een nieuwe vorm van kerk zijn, waarbij verschillen in dogma's overstegen worden door de gezamenlijke inzet voor de mens in nood en in een stad van vrede, een kerk die haar oorsprong en overtuiging niet verloochent, maar vrij en vriendelijk openstaat voor alle mensen van goede wil.

kansel

Ik ontmoet Joris voor het eerst tijdens een van de korte diensten, die tijdens de veertigdagentijd dagelijks in de Groenmarkt kerk worden gehouden. De dienst heeft als thema 'verwaarlozing'. De lezing is de gelijkenis van de verloren zoon. Aan het eind van de overweging spreekt hij een mooie zin uit: 'Mogen we mensen van waarde zijn, voor onszelf, voor elkaar, voor de schepping en voor god, opdat we elkaar niet verwaarlozen'. Na de overweging klinkt het *Zonnelied* van Franciscus en ben ik alweer ontroerd.

spirituele weg

Joris Obdam heeft een lange, spirituele weg afgelegd om uiteindelijk in Haarlem betrokken te raken bij de oprichting van de Antonius Gemeenschap. Hij was van jongs af aan spiritueel, maar niet gebonden aan een kerk. In Kenya deed hij mensenrechtenwerk voor Mensen met een Missie, in een team waarin alle denominaties bevolgen samenwerkten. Daar zorgde vooral de spiritualiteit van St. Martin, ingebracht door katholieke teamleden uit Italië voor goede chemie. Uiteindelijk is hij gedoopt tijdens een retraite van

Omdat de Antonius Gemeenschap vooral een vrijwilligersorganisatie is, met veel verschillende projecten vraag ik hoe belangrijk de kansel (nog) is. De organisatie bestaat uit ongeveer 10 vrijwilligers die kerken en 40 vrijwilligers van goede wil. Het zoeken naar nieuwe vormen van kerk zijn, heel breed en praktisch, kan niet zonder kansel. Het zoeken is een proces van met elkaar een gedeeld kader neerzetten en dat te blijven delen. Daarbij gaat het erom de juiste interactie te vinden tussen maatschappelijk engagement en gemeenschap-zijn, in de zin van geestelijkheid of bezieling. Kort gezegd het geloof wordt praktisch en blijft tegelijkertijd een significant onderdeel van het geheel.

kinderarmoede

In Haarlem leven ongeveer achtduizend huishoudens op of rond de armoedegrens. Op kleinschalige wijze levert de Antonius Gemeenschap praktische ondersteuning aan een deel van die mensen, als ze niet (meer) bij de voedselbank terecht kunnen. Donaties, in de vorm van voedsel of andere, drogisterij- of huishoudelijke artikelen, kunnen naar de Groenmarkt kerk gebracht worden. De distributie gaat via buurtcentrum Het Open Huis in Schalkwijk. Om ook aan een structurele oplossing te werken heeft de Antonius Gemeenschap in 2019 het initiatief genomen om te komen tot een Haarlemse Alliantie tegen Kinderarmoede. De Protestantse Diaconie ondersteunde dat initiatief direct. De Haarlemse Alliantie is aangesloten bij de Landelijke Alliantie. In het verlengde van de Landelijke Alliantie is de

doelstelling dat in 2030 geen enkel kind in Haarlem de gevolgen van armoede kent. Inmiddels is steeds meer aandacht voor de impact van armoede op kinderen. Voorbeeld is de recente bevinding dat armoede leidt tot ongelijke kansen in het onderwijs. Twee jaar na de oprichting is de werkgroep die de Haarlemse Alliantie vormgeeft dan ook uitgebreid tot 6 organisaties. In totaal zijn er in de regio wel 26 organisaties actief op het gebied van het bestrijden van kinderarmoede. De Alliantie hoopt dat al die organisaties zich bij haar gaan aansluiten, zodat de hulp aan kind en gezin gecoördineerd kan worden en hopelijk een groter effect heeft.

toekomst

De Antonius Gemeenschap richt zich nadrukkelijk op jongeren; zij zijn immers de burgers van de toekomst en kunnen het streven naar het terugdringen van armoede en een betere verdeling van de welvaart blijven voortzetten. In 2019 heeft de Antonius Gemeenschap met enkele middelbare scholen het initiatief genomen voor het oprichten van de Haarlemse Jongerenraad. De Jongerenraad heeft armoede gekozen als een van de thema's om de gemeente Haarlem over te adviseren. De Antonius Gemeenschap verzorgt gastcolleges voor de Jongerenraad, over armoede en geestelijke gezondheid. ●

antonius-gemeenschap.nl | alliantiekinderarmoede.nl
hetopenhuishaarlem.nl | haarlemsejongerenraad.nl

Zomerprogramma • 2021

We wagen het erop: een mooi zomerprogramma, geheel *coronaproof*. Er komen drie lunchlezingen (voor max 30 personen), drie buitenactiviteiten (onbeperkt aantal mensen) en eind augustus twee diners (ieder voor max 30 personen).

Voor alle activiteiten moet u zich opgeven. De kosten van de lezingen met lunches bedragen € 5,- per persoon, van de diners € 12.50 per persoon. Opgeven altijd uiterlijk de vrijdag voorafgaand aan de activiteit o.v.v. naam, aantal personen en eventuele dieetwensen bij secretaris@vdgh.nl

Stadse Spiritualiteit

20 juli • lezing 'Stadsklooster Haarlem' & lunch

- tijd & inloop vanaf 12.15 uur, aanvang lezing 12.30 uur, aansluitend gesprek met spreker en lunch. Afsluiting rond 13.45 uur
 - spreker Judith van der Wildt
 - locatie Grote Vermaning | Frankestraat 24
- Stadsklooster Haarlem (SKH) is een uniek concept dat door de stad heen beweegt. De aangesloten organisaties hebben gezamenlijk één doel: mensen inspireren door activiteiten te organiseren die je raken op het gebied van stilte, aandacht en schoonheid.

3 augustus • lezing 'Geloven in de stad' & lunch

- tijd & inloop vanaf 12.15 uur, aanvang lezing 12.30 uur, aansluitend gesprek met spreker en lunch. Afsluiting rond 13.45 uur
 - spreker Hans Luttk
 - locatie Grote Vermaning | Frankestraat 24
- Geloven in de Stad inspireert kerken en christenen om steeds weer nieuwe wegen en manieren te vinden en om relevant te zijn in onze samenleving. Om dat te bereiken organiseren ze allerlei activiteiten. Geloven in de Stad verbindt kerken en christenen met mensen en groepen in de stad.

10 augustus • lezing 'Stem in de Stad' & lunch

- tijd & inloop vanaf 12.15 uur, aanvang lezing 12.30 uur, aansluitend gesprek met spreker en lunch. Afsluiting rond 13.45 uur
 - spreker Joost van den Bogert
 - locatie Grote Vermaning | Frankestraat 24
- Stem in de Stad voert een groot aantal programma's en projecten uit waarbij *ontmoeten & inspireren*, *ondersteunen & activeren* de sleutelwoorden zijn. Velen van ons kennen Stem in de Stad goed, als vrijwilliger bij het inloophuis, geven van taallessen etc.

Stadse Sportiviteit

13 juli • wandeling & lunch

- tijd 12.00 uur
 - locatie Stem in de Stad | Nieuwe Groenmarkt 22
- Op twaalf plekken in Haarlem zijn verhalen te beluisteren van Haarlammers die de nodige tegenslagen hebben meegemaakt. De wandeling duurt ruim een uur. We sluiten af met een lunch in de Grote Vermaning.

27 juli • wandeling & koffie

- tijd 12.00 uur
 - locatie parkeerplaats bij Restaurant Groenendaal Groenendaal 3 | Heemstede
- We wandelen door het stuk bos waar honden los mogen lopen. De wandeling duurt ruim een uur. Als het kan sluiten we af met een kopje koffie.

17 augustus • Qigong & koffie

- tijd 12.00 uur
 - locatie Ripperdapark
 - kleding gemakkelijk zittende kleding en schoeisel
- We krijgen ongeveer 1 uur les. Voor de meeste mensen goed te doen! De les duurt ruim een uur. Als het kan sluiten we af met een kopje koffie.

Stadse Smullerij

24 & 31 augustus • drie gangen diner

- tijd & inloop vanaf 17.30 uur, aanvang diner 18.00 uur.
 - locatie Grote Vermaning | Frankestraat 24
- Twee avonden verzorgt De Wereld van Jansje een heerlijk diner. Er kunnen maximaal 30 mensen mee-eten, zodat we redelijk op afstand van elkaar kunnen blijven. Anita Sanders vrolijk ons op met liedjes over de liefde, over verdriet en vreugde, over loslaten en doorgaan. Je wordt blij van de emotie die het bij je losmaakt.

foto: Anke van der Meer

De kerkzaal van Doopsgezind Haarlem als vaccinatielocatie

mededelingen

prikken in de kerk

‘Heb jij ze al?’ ‘Ja, eentje! Ik ben zo blij.’ Deze gesprekjes kennen we allemaal inmiddels wel. En als iemand er al twee heeft, kan je fijntjes opmerken dat diegene dus eigenlijk best wel oud is. Of omgekeerd: ‘Geen prik gehad? Dan ben je wel erg jong’. In de Grote Vermaning zijn inmiddels ook heel wat prikjes gezet. Onze burens, huisartsenpraktijk Kraaij en Ensink, hebben hun patiënten de prik gegeven. Prikken in de Van Braght, kwartiertje bijkomen in de kerkzaal. Daar stonden vrijwilligers klaar om mensen de weg te wijzen, de werkgroep publiciteit had een mooi foldertje gemaakt en koster Sjoerd zorgde dat alles in goede banen werd geleid.

doopsgezind Haarlem

door de lens van jong talent

In *Doopsgezind Haarlem* van april/mei is al uitgebreid aandacht besteed aan de vier documentaires, gemaakt door jongeren in en om de kerk. Inmiddels staan ze allemaal online. Een van de makers, Sneeler lanthe Westerik, is inmiddels toegelaten tot de filmacademie. Het tweede seizoen wordt dus vast nog beter. Gefeliciteerd lanthe.

zoom kerkdiensten

De apparatuur is aangekocht, aangesloten en ingesteld. Een groepje vrijwilligers is opgeleid. De kerkdiensten vanuit de Grote Vermaning worden nu veel professioneler uitgezonden dan daarvoor. Hoe het in de Kleine Vermaning moet weten we nog

niet precies. Een volgende stap is dat de diensten niet alleen live te volgen zijn, maar dat ze ook via YouTube terug te zien zijn. Met voor dit alles veel dank aan Paul Misset.

vacatures

Met ingang van 1 september is er een vacature bij het Jeugdwerk. Er is inmiddels een profiel gemaakt, een advertentie is de deur uit en een sollicitatiecommissie is ingesteld. Hopelijk kan ‘de nieuwe’ al in augustus aan de slag. In oktober, als Herman Heijn afscheid neemt, moet er een nieuwe dominee zijn. Een werkgroepje onder leiding van Joep Stassen heeft aan de kerkenraad advies uitgebracht over het profiel van ‘de nieuwe’. Dat advies is overgenomen en op de ledenvergadering van begin juni wordt bekend wie er in de beroe-

en menselijke bestuursstijl. Roest omschreef hem als ‘een strateeg met visie en een vernieuwer met een actief maatschappelijk leven.’ In zijn toespraak refereerde Roest onder meer aan de inzet van Hendrik Blanksma binnen het College van Curatoren van het Doopsgezind Seminarium, waar hij acht jaar de functie van penningmeester bekleedde. Daarnaast kwam zijn vrijwillige inzet als bestuurslid voor onder meer de stichtingen Doopsgezind Weeshuis, Huize Spaar en Hout en Middelhout en het Zuiderhofje aan bod. Het lintje werd Hendrik Blanksma opgespeld door zijn vrouw Mies. *Johan Tempelaar* (ingekort door de redactie)

in memoriam

Piet Couzy

Op 11 april j.l. overleed Piet Couzy. Hij werd 98 jaar. Piet is zijn lange leven trouw lid geweest van doopsgezind Haarlem. In de Mennokapel was hij vele jaren bestuurslid. Piet was toegewijd aan de mensen en de organisaties waarmee hij zich verbonden wist. ‘Als ik eenmaal bij iets ben, dan ben ik daar ook bewust,’ zo formuleerde hij dat eens. Piet had in zijn leven al vroeg geleerd om verantwoordelijkheden te dragen. Het op jonge leeftijd overlijden van zijn broer en het vroege sterven van zijn vader tekenden hem. Het maakte hem tot de mens die hij was: hij nam het voortouw, hij wilde helpen en nabij zijn. Hij hechtte daarbij aan de vaste, vertrouwde gang. Daarin had hij ook iets standvastigs.

Tijdens de uitvaartdienst klonk het lied ‘Wat de toekomst brengen moge, mij geleidt des Heren hand’. Het was een uitdrukkelijke keuze van Piet om dit lied te laten horen bij het afscheid. Het is in dit vertrouwen dat hij is gestorven. We wensen zijn partner Emmy, zijn zoon Fred en schoondochter Wilma en de kleinkinderen de kracht toe in het verlies. Zijn gedachtenis zij tot zegen. *Alex Noord*

in memoriam

Dirk Stam

Op 18 april overleed Dirk Stam. Hij werd geboren op 26 februari 1947 in Koog aan de Zaan. Iedereen noemde hem Juun, naar junior. Jaren gelden belde hij mij op. Hij wilde meer weten over zijn doopsgezinde roots. Ik zocht hem op in Bennebroek. Daarna kwamen we elkaar zo nu en dan tegen. Bijna elke kerstavond bezocht hij de dienst. De laatste vóór corona met zijn zonen Finn en Matthijs en Finns vriendin Anna. Juun was neuroloog geweest. Hij had aan de UvA. gestudeerd en stak met genoeg de draak met de VU. Hij wist veel over van alles en nog wat en kon daar met passie over vertellen. Op zijn uitvaart spraken familieleden, jeugdvrienden en een collega dierbare woorden. Omdat Juun met regelmaat de orgelconcerten van Marco bij de Vaate bijwoonde, speelde die werken van Bach op het orgel.

Ik heb weerspiegelt op zijn zoektocht naar zijn doopsgezinde wortels en zei onder andere: ‘Het geheim van het leven wordt door ons doopsgezinden gerespecteerd. Het geheim van het leven wordt niet in een overkoepe-lende geloofsleer vastgelegd. De broze werkelijkheid van het menselijk bestaan wordt niet in een overall systeem gepropt.’ Daarin zou Juun zich herkend hebben. Boven de kaart stond: ‘Een rijk en hartstochtelijk leven is abrupt ten einde gekomen’. Hartstocht typeerde hem.

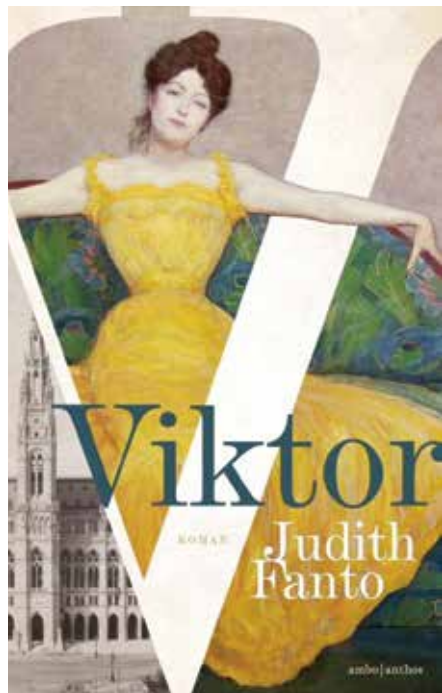
Herman Heijn

overleden

- dhr. P. Couzy
11 april 2021, leeftijd 98 jaar te Haarlem
- dhr. D. Stam
18 april 2021, leeftijd 74 jaar te Bennebroek •

Thuis tips

In coronatijd nemen we wat meer tijd voor een boek, we gaan naaien of borduren of nemen wat extra tijd voor mooie muziek. In *Doopsgezind Haarlem* tips voor elkaar.

persoon pelt ze af. Waar liggen dus 'Judiths' loyaliteiten? Of ligt het geheim erin gezien en geaccepteerd te worden als degene die ze in alle veelkleurigheid is? Door die bril gezien krijgt ook de onverwacht sterke Viktor een extra dimensie. Een kaleidoscopische, met vaart geschreven, soms wrange geschiedenis, die universele vragen stelt.

Judith Fanto, *Viktor*, Ambo/Anthos 2020, hardcover € 24,99, paperback € 15,-, e-book € 7,50
Rineke Verheus-Nieuwstraten

naar onszelf kijken

Sleutelwoorden in een democratische rechtsorde zijn 'tegenwicht', 'tegenspraak' en 'tegenmacht'. Dat schrijft Herman Tjeenk Willink in zijn in 2018

vele vragen

Waarom ben ik anders? Anders joods? Anders dan het orthodox joodse meisje dat net als ik in de openbare bibliotheek boeken verslindt? Waarom vindt mijn Nijmeegse studievriendin dat ik geen Geertje ben, maar een 'Judith'? Waarom wordt er door mijn Weense grootmoeder en door mijn moeder toch gesproken over familieleden 'die er niet meer zijn'? Wat heeft zich in het Wenen van de jaren 30 en 40 werkelijk afgespeeld, en hoe is de familie Rosenbaum gevlucht? En wie was die enigmatische oudoom Viktor nu echt? Een losbol, of een calculerende held?

In Judith Fanto's deels autobiografische en knap geconstrueerde debuutroman buitelen deze vragen over elkaar heen. Familiegeheimen die bepalend lijken te zijn voor de identiteit van de hoofd-

verschenen pamflet *Groter denken, kleiner doen*. Op dit moment weer uiterst actueel en zeker de moeite van het lezen waard. Bij hem rijst steeds vaker de angstige vraag: hoe stevig zijn onze instituties als het er echt om gaat spannen? Hoe 'Heldhaftig, Vastberaden en Barmhartig' zijn wij, burgers, als medeburgers buiten de maatschappelijke orde worden verklaard? Tjeenk Willink heeft voor dit boek, dit pamflet, met professionals, met rechters, met 'gewone' burgers gesproken en stelt op basis van zijn bevindingen onder andere aan de orde dat het steeds meer om managementdenken gaat (organisatie, kostenbewustzijn, productie) in plaats van om de inhoud. Misschien is dat ook wel een beetje van toepassing (geweest?) op onze eigen kerkelijke gemeenschap. Lezen dat boek!

Herman Tjeenk Willink, *Groter denken, kleiner doen*, Prometheus, paperback € 15,-, e-book € 8,99
Willemien Ruygrok

hemels

Sinds het Belgische vocale ensemble Vox Luminis o.l.v. Lionel Meunier optreedt in het Utrechtse Festival voor Oude Muziek ben ik beslist een fan. Het heeft een prachtige, heldere koorklank. Je kunt de afzonderlijke

stemmen goed volgen. Er is veel aandacht voor de gezongen teksten, zodat woord en klank goed in balans blijven. Ook samen met een instrumentaal ensemble zijn klank, kleur en spanning prachtig in evenwicht. Dat geldt ook voor deze cd. Vox Luminis treedt hier op met het Freiburger Barockconsort. Ik luisterde bijna ademloos naar het Requiem van Biber. Deze troostrijke mis voor de overledenen vervoerde me in een wolk van bijna hemelse klanken naar een soort tijdloosheid. Ze wordt geflankeerd door onbekendere barokmuziek uit de Lutherse én katholieke traditie. Wonderlijk genoeg passen deze stukken, alle geïnspireerd door Italiaanse meerstemmige muziek, heel goed bij elkaar. ●

Vox Luminis, Freiburger Barock Consort o.l.v. Lionel Meunier: Christoph Bernhard, Johann Michael Nicolai, Heinrich Biber, Joseph Fux, Alpha Classics, 2020, tussen € 16,99 (Bruno Klassiek) en € 19,50 (webwinkels)
Rineke Verheus-Nieuwstraten

Heeft u ook iets leuks gelezen, gezien of gehoord? Vertel het ons. We horen er graag meer over. U kunt uw bijdrage opsturen naar communicatie@vdgh.nl

Vox Luminis

TEE Haarlem Jacob op weg naar Ezau

Bart Stobbelaar

Misschien verheft hij mijn gezicht (Genesis 32:20)

Jacob staat op het punt van de beslissende ontmoeting met Ezau, zijn broer. Er is geen weg terug, naar Haran, die weg loopt dood. De weg terug naar Kanaän, het beloofde land, lijkt ook geblokkeerd, want wat doet Ezau, de bedrogene? Zal de haat overheersen? Jacob heeft er kennelijk weet van hoe moeilijk het is wanneer er eenmaal een relatiebreuk heeft plaatsgevonden om die later weer te helen. Er is te veel gebeurd. Het beeld dat men van elkaar heeft is stil blijven staan op het moment van de breuk en vervreemding zelf. De angst van Jacob om Ezau te ontmoeten is heel inzichtelijk en begrijpelijk: angst gebaseerd op beeldvorming. Komt die beeldvorming, een woedende onverzoenlijke Ezau overeen met de werkelijkheid?

Jacob stelt zich dubbelzinnig op in zijn handelen. Als teken van zijn genegenheid en goede wil, zendt hij Ezau als geschenk een grote hoeveelheid vee. Dat geschenk moet de waarde en betekenis hebben van rechtzetten van wat ooit gebeurd is, het ontstelen van het eerstgeboorterecht.

Opvallend is dat in de teksten ineens over de knecht Jacob wordt gesproken en over zijn heer Ezau. Jacob onder-schikt zich aan Ezau. Hij als eerste naar de belofte van God, maakt zich tot laatste tegenover zijn broer. Draagt Jacob in dit geschenk het

eerstgeboorterecht weer over op Ezau, óf...is het opnieuw een omkoping, om hem gunstig te stemmen? Jacob lijkt nog dubbelzinnig te handelen. Zijn laatste woorden voordat hij de beslissende nacht ingaat, de nacht voor de dag dat hij Ezau zal ontmoeten, onderstrepen zijn dubbele houding, een houding van angst, hoe zal Ezau reageren, tegelijkertijd is het reeds de aankondiging van het nieuwe, het werkelijk anders zien. De ander anders zien dan vanuit het beeld dat gevormd is, de ander anders zien dan vanuit de angst of de achterdocht:

'Laat ik bedekken zijn gezicht met het geschenk dat voor mijn gezicht uitgaat. Daarna zal ik zien zijn gezicht, misschien verheft hij mijn gezicht.'

Het gaat om het aangezicht van de ander, hoe verschijnt dat mij, hoe raakt dat mij, als een gezicht waartegen ik mij teweer moet stellen, met op de achtergrond de angst voor dat gezicht, of doet dat gezicht van de ander op mij een beroep, een appél om zelf anders te zien? Met dát dilemma gaat Jacob de laatste nacht in, op weg naar misschien wel een nieuwe dag. ●

Écht toneel in Deining

Voordat Sneel werd opgericht, volgden honderden kinderen in de Peuzelaarsteeg de avonturen van Dibbertjedib, het slakje dat 23 jaar de hoofdpersoon was in het poppentheater van Marijke Kots.

‘Ik had geen vaste plek voor mijn poppentheater, maar ik wist van dit pand,’ zegt Marijke. ‘Ik heb de stoute schoenen aangetrokken en het Predikfonds gevraagd of ik het mocht huren, en dat lukte.’

Loes Quak in *Prinses op de Erwt*. Decorstukken ontworpen en uitgevoerd door Marijke Kots, 1971

meisjes van 16

Dat ze naar het theater wilde, wist Marijke als kind al. Het magische gevoel dat ze kreeg van haar eerste bezoek aan Doopsgezind Deining kan worden gezien als een bevestiging daarvan. Marijke was zestien jaar en ging op catechisatie bij dominee Jacobszoon. Het jeugdwerk was in die tijd, begin jaren zestig, gehuisvest in de oude doopsgezinde school aan de Ripperdastraat.

‘Ik was zestien toen ik er voor het eerst kwam,’ herinnert Marijke zich. ‘Ik zag de zaal, dat waren twee bij elkaar gevoegde lokalen, maar het was zo mooi. Ik dacht: ‘Een echt toneel! Met gordijnen en belichting en een kleedkamer! Het was schitterend.’ Het hele gebouw werd van kelder tot zolder gebruikt. ‘Het was een ontzettende leuke plek voor jongeren, met heel leuke activiteiten. Deining was zeer bekend in Haarlem.’

door Anke van der Meer

iedereen welkom

‘Ik begon met catechisatie, maar ging al snel mee met mijn zus Ineke naar de dansavonden. Er werd veel getwist in die tijd op de muziek van Chubby Checker. Maar er waren ook optredens van bekende namen als Boudewijn de Groot en De Bintangs.’ Het was altijd vol, meestal met jongeren van doopsgezinde huize, maar de deur stond ook open voor anderen. ‘Die vrijzinnigheid van de doopsgezinden heeft me altijd aangesproken,’ zegt Marijke. ‘Er werd niet gekeken wie je was, waar je vandaan kwam, iedereen was gewoon welkom.’

Toi Toi

In de bloeiende tijd van Deining werd toneelgroep Toi Toi opgericht. De grondleggers daarvan waren Mieke en Gerard Koster. ‘Mijn zus speelde bij Toi Toi, en ik kwam erbij omdat ik bij een toneeldecoratiebedrijf in Amsterdam werkte. Ik ontwierp en schilderde alle decors voor Toi Toi. In Deining had ik een atelier. Via de decors ben ik in het spelen gerold en ik vond het hartstikke leuk.’

‘alles is leuk’

Op een stormachtige vrijdag ontmoet ik om half vier de 6 meiden van Pre-Sneel. Sonja Meijer heeft haar handen vol aan het levendige groepje. Ze zitten in groep 7 en 8, maar nu even niet. Na wat oefeningen straatvoetbal en skateboarden in de Peuzelaarsteeg is de echte aftrap in Sneel, aan tafel. Ik vraag hoe ze het liefst verder willen met hun groep, wat ze leuk vinden. De antwoorden variëren van

bij elkaar blijven, samen zijn, fijn voelen, gezelligheid en logeren in de kerk tot ‘alles is leuk’. De meiden hebben een druk leven, met veel sport. Op Sonja’s vraag wat dit clubje anders maakt komt het antwoord dat ze zich in en om Sneel veilig voelen. In een jaar waarin veel activiteiten niet door konden gaan, ging er dus heel veel goed! ●

Jet van Vrede

Marijke voor het poppentheater in de Peuzelaarsteeg, 1972

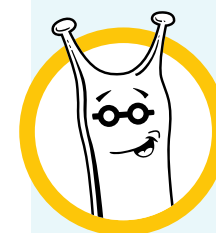
‘Er was een voorstelling in de Stadschouwburg om geld in te zamelen voor een nieuw orgel in de kerk. De bekende acteur Tob de Bordes, ‘Doopsgezind van huis uit’, speelde *Biederman en de Brandstichters* van Max Frisch. En wij speelden voor de pauze met Toi Toi *De Psychologische Test*, een stuk van W.F. Hermans. Jan van Galen, hoofdrolspeler van toneelgroep Maskeroen en later de pleitbezorger van de Toneelschuur, speelde ook mee.’

tomaat

Toneelgroep Toi Toi heeft een belangrijke rol gespeeld in de vernieuwing van de toneelwereld in Haarlem in de jaren zestig. De bekende Actie Tomaat was bedoeld om de oude theatergezelschappen op te schudden. Dat had natuurlijk zijn weerslag op het ama-

teurtoneel. Toi Toi en Maskeroen gingen mee in de stroom van experimenteel theater waarbij vanuit improvisatie gewerkt wordt. Die gezelschappen waren twee van de voorvechters van de oprichting van de Toneelschuur.

Voor Marijke had Actie Tomaat een directe consequentie want het werk bij de toneeldecoratie stopte. De opkomst van het vlakkevloertheater betekende minder decors, maar dit opende voor haar persoonlijk de deur naar iets nieuws. ‘Ik had steeds minder tijd om te repeteren met Toi Toi, want inmiddels was ik al bezig met mijn poppenspel en dat begon goed te lopen.’ Maar de eerste voorstellingen met slakje Dibbertjedib waren natuurlijk in die mooie toneelzaal van Deining. ●

Sneel is de verzamelnaam voor het jeugd- en jongerenwerk van de Doopsgezinde Gemeente Haarlem (VDGH). Er wordt van alles georganiseerd, voor iedereen van 4 tot 30+. Kijk voor het gehele aanbod op www.sneel.nl bij ‘groepen’.

Jeugd- en jongerenhuis Sneel
Peuzelaarsteeg 4
2011 HV Haarlem, 023 534 34 08
sneel@vdgh.nl

pre-Sneel

De activiteiten voor de Pre-Sneel kids, van 9 tot 12 jaar jong zijn gelukkig weer op gang gekomen. Omdat het binnen ingewikkeld was zijn ze zoveel mogelijk buiten actief geweest. Er werd heerlijk gevoetbald, verstoppertje gespeeld en bij het water rondgerend. Voor uitgebreide picknicks met stilzitten was het een beetje te fris. Maar de 12e verjaardag van Luna werd natuurlijk wel gevierd! Na de versoepelingen zal het wennen zijn om de bijeenkomsten weer binnen in Sneel te houden.

Palmpasen is voor deze leeftijdsgroep natuurlijk een hoogtepunt. Dat begon al met het samen inrichten van de Van Braghtzaal. De stokken werden heel cool met verlichting, wat snoep en hulp van ouders of grootouders versierd. Daarbij werden herinneringen aan hoe het in hun jeugd ging gedeeld. Het resultaat was té mooi! De stokken van de meiden werden wel in de dienst geshowd, maar niet uitgedeeld. ●

kerkdiensten

aanvang 10.30 uur,
tenzij anders aangegeven

Hieronder volgt een overzicht van de kerkdiensten voor de komende tijd. De Kleine Vermaning is weer open. Iedere eerste en derde zondag van de maand. Opgeven vóór vrijdag 12.00 uur. Het liefst per mail bij Corrie Grimme: grimme@xs4all.nl

Voor de Grote Vermaning opgeven bij de koster: kosterij@vdgh.nl. Om de diensten mee te kijken via Zoom is er een nieuwe code. Zie de *Nieuwsbrief* of vraag aan de koster, kosterij@vdgh.nl. Ook de liturgie kan opgevraagd worden via kosterij@vdgh.nl.

zondag 30 mei
Grote Vermaning ds. H.S.J. Heijn

zondag 6 juni
Grote Vermaning ds. A.J. Noord
Kleine Vermaning zr. C.C. Verheus-
Nieuwstraten

zondag 13 juni
Grote Vermaning ds. H.S.J. Heijn

zondag 20 juni
Kleine Vermaning ds. H.S.J. Heijn

zondag 27 juni
Grote Vermaning ds. A.J. Noord

zondag 4 juli
Grote Vermaning ds. A.J. Noord
Kleine Vermaning br. W.N. Grimme

zondag 11 juli
Grote Vermaning ds. H.S.J. Heijn

zondag 18 juli
Kleine Vermaning ds. A.J. Noord

zondag 25 juli
Grote Vermaning br. W.N. Grimme

zondag 1 aug
Grote Vermaning zr. L. Penner
Kleine Vermaning br. W.N. Grimme

adressen

Grote Vermaning
Frankestraat 24, 2011 HV Haarlem
Kleine Vermaning
Postlaan 16, 2101 VE Heemstede

vervoer naar de diensten

Kunt u niet zelfstandig naar de diensten komen en kunt u zelf geen taxi betalen, dan kunt u gebruik maken van Ataxi. De heer Ali Mobayen brengt u van en naar de kerk. Graag vooraf reserveren: 06 24 59 07 99. U hoeft niet af te rekenen. Als u zegt dat u bij de VDGH hoort gaat de rekening automatisch naar de administratie en wordt betaald uit het 'taxifonds'.

gebedsgroep en -intenties

Iedere 2e en 4e zondag van de maand is er vóór de dienst in de bibliotheek een gebedsgroep. U kunt binnenlopen vanaf 10.00 uur. Gebedsintenties voor de voorbeden kunt u sturen naar: administratie@vdgh.nl

opbrengst collecte

maart & april

- Eigen gemeente Grote Vermaning € 333,50

- Eigen gemeente Kleine Vermaning € 170,30
- Corona task force € 445,-
- Alzheimerstichting € 331,07

collectedoelen

juni & juli

In juni collecteren we voor het inloophuis Almere. Op doordeweekse dagen is er een zogenaamde 'open inloop'. Het inloophuis opent dan de deuren zonder ander programma dan het schenken van koffie, thee en limonade voor wie aan wil schuiven. Het inloophuis is een doopsgezind huis en doopsgezinden zijn in het algemeen praktische christenen die in hun geloof inspiratie vinden om (mee) te werken aan een betere wereld.

In juli collecteren we voor 'Sheltersuit'. Een stichting die slaappakken laat maken door asielzoekers en mensen die geen werk hebben. Het materiaal is veelal geschonken, zoals ingeleverde slaapzakken. De pakken worden uitgedeeld in bijvoorbeeld Moria, het eiland waar veel asielzoekers opeengepakt leven en aan daklozen in Nederlandse steden. Sheltersuit werkt met vrijwilligers en is opgezet door een aantal mensen uit Enschede.

Bijdrage graag overmaken naar:
NL82 ABNA 0561 2348 76 t.n.v. Verenigde Doopsgezinde Gemeente Haarlem o.v.v. 'collecte juni/juli', of 'zomercollecte':
De Groene Voorhoede (zie p. 8).

colofon

Doopsgezind Haarlem is een twee-maandelijks uitgave van de Verenigde Doopsgezinde Gemeente te Haarlem

redactie Herman Heijn, Anke van der Meer, Willemien Ruygrok & Jet van Vrede

druk Drukkerij Torendruk, Nijkerk

foto's Herman Heijn, tenzij anders vermeld

oplage 900

ontwerp & opmaak Susan de Loor, Kantoordeloer Haarlem
Het volgende nummer verschijnt op 31 augustus. Kopij uiterlijk 5 juli zenden aan communicatie@vdgh.nl of aan VDGH Frankestraat 24, 2011 HV Haarlem, telefonisch contact 023 532 18 83.

Een vrijwillige bijdrage voor *Doopsgezind Haarlem* is welkom op rekeningnummer NL82 ABNA 05 61 23 48 76 t.n.v. de Verenigde Doopsgezinde Gemeente te Haarlem, o.v.v. 'Doopsgezind Haarlem'.

© VDGH 2021